

ELEONORA EPOSTEN

LOVÖ HEMBYGDSFÖRENINGIS TIDNING

Nummer 4, december 2011 Årgång 20

**Hembygdsföreningens Magasinet på Hogsta
ska renoveras under 2012. Läs mer sidan 14!**

En redaktionskommitté blir till

Vi hälsar Göran Alm välkommen till redaktionskommittén. Han är lärd historiker och tycker mycket om att skriva. Till vardags är han chef för Bernadottebiblioteket, reser en del och håller intressanta och roliga föreläsningar – senast på Klockargården den 15 november om kungliga försök att genom historien sätta Sverige i världens centrum.

Kylli Johannisson vet vad som skrivits genom EleonoraPostens hela historia. Kylli är en vänlig, men bestämd ordningsman, som redan har planerat in manusstopp för nästa års fyra nummer. Det är viktigt att vi utkommer med information i rätt tid för programaktiviteter och andra större arrangemang på Lovön. En och annan artikel kan vi också vänta oss trots Kyllis problem med synen.

Bertil Ottoson kommer att skriva en del men också jaga författare, som inte tycker det är så viktigt med manusstopp. Någon måste också samla in allt material till nästa nummer och skicka iväg det i lämpligt format till vår redigerare, Ingela Westerberg på Adelsö, som gör den tryckfärdiga tidningen och skickar den till Ekerö Tryck, som alltid är samarbetsvänliga.

Vi har också talat med Christer Kivi, som gärna vill vara med, men hans tjänstgöring är litet osäker rent fysiskt. Om han kommer att arbeta på Lovön en längre period kan vi hoppas på hans deltagande.

Tillsammans ska vi alla långtidsplanera EleonoraPosten. Det innebär att vi diskuterar fram en skiss över årets alla nummer med det närmaste numret i detalj. Skribenter anmäler sig eller tillfrågas, manus jagas och nästa tidning tar form.

Under 2012 kan vi bland annat se fram emot fyra tematiska artiklar av Bo Petré – om hans utgrävningar på Lovön. Artiklarna är ordnade så att de skildrar de fyra historiska tidsåldrarna, stenålder, bronsålder och äldre järnålder och yngre järnålder.

Bertil Ottoson

Ordförandens spalt

Varför ville jag bli ordförande för Lovö hembygdsförening? Nyckelorden är engagemang och behov. Mitt engagemang för Lovön är gammalt. Jag minns årsmötena i Kina slottsservering där vi bjöds på kaffe och Oskarstårta. Behovet att arbeta mer praktiskt blev påträngande när vi närmade oss byggstarten för Förbifart Stockholm. Varför räckte det inte med revisorsuppdraget och att ingå i två arbetsgrupper – mot Förbifart Stockholm och för att prästgården ska finnas kvar som mjölkgård i familjen Rydströms engagerade händer?

Enligt stadgarna ska Lovö Hembygdsförening ansvara för kulturminnesvården och agera för kommande generationers rätt till Lovön som ett levande kultur- och jordbrukslandskap med Sveriges första världsarv, Drottningholm. Årsstämmen 2009 beslutade enhälligt att ställa sig bakom ett upprop mot Förbifarten samt att skicka ett protestbrev till UNESCO, det FN-organ som bevakar att Sverige sköter uppdraget att för all framtid skydda, bevara och vårda världsarvet Drottningholm till förmån för kommande generationer.

Brevet till UNESCO skickades aldrig iväg och kulturminnesvården gick på kryckor. Styrelsen sökte inte bidrag för nödvändigt underhåll av de fem byggnader Lovö Hembygdsförening har i sin vård, två på prästgården och tre på Hogsta. Bägaren rann över när ordföranden uttalade som sin personliga uppfattning att hembygdsföreningen inte alls ska arbeta mot Förbifart Stockholm.

Som ordförande är det lättare att påverka verksamheten. Årsstämmen 2011 beslutade anta en verksamhetsplan med tre prioriterade områden: Underhåll av byggnaderna på Hogsta, Fornstigen och Förbifart Stockholm. År 2011 är Fornstigens år och vi har jobbat mycket med underhållet av den. Vi har också klarat det yttre underhållet av Bagarstugan på Hogsta och under våren 2012 är det Smedjans tur. År 2012 har styrelsen beslutat ska bli Hogstas år. Jag har förhoppningar att vi även ska klara Magasinet. Och alla väggar ska lysa falurött. Sedan kommer byggnadernas innehåll. Vår nya museiintendent, Anna-Karin Hermodsson, ska tillsammans med en arbetsgrupp organisera våra samlingar så att det blir riktigt intressant att besöka Hogsta. Allt detta kostar arbete och pengar. Både 2011 och 2012 kommer att gå med stora ekonomiska underskott – helt enligt stadgarna.

Bertil Ottoson

När vargen vaktar fåren

(eller när offentlighetsprincipen sätts ur spel)

Den forskare som har anlåtits av Trafikverket att utreda om Förbifart Stockholm kommer att påverka världsarvet Drottningholm, har fått begränsande direktiv. Trafikverket vägrar nu lämna sin skriftväxling med forskaren med hänvisning till att ett konsultbolag sköter frågan.

Från säker källa vet jag att uppdraget till Katri Lisitzin, den forskare som av Trafikverket anlåtits att utreda om Förbifart Stockholm kommer att påverka världsarvet Drottningholm, har fått begränsande direktiv. På Riksantikvarieämbetet, som yttrar sig om utredningen, är handläggarna jag talat med ganska skeptiska på grund av tidigare erfarenheter av Trafikverket.

Av samma orsak är även vi missnöjda beträffande direktivens begränsningar. Jag kontaktade därför Trafikverket för att få kopior av myndighetens skriftväxling med Katri Lisitzin. Först påstod en handläggare på Trafikverket att Riksantikvarieämbetet var uppdragsgivare och inte Trafikverket, men det visste jag var fel. Informationschefen, Louise Melander, påstod vid min nästa kontakt med Trafikverket, att kommunikationen med Katri Lisitzin bara finns ”i burken” och därför inte är allmän handling.

Jag vet emellertid att alla meddelan-

den till och från myndigheter är allmänna handlingar som efter sekretessprövning är offentliga. Det är en viktig del av demokratin att allmänheten har insyn i myndigheternas verksamhet. Jag ringde för säkerhets skull Justitiedepartementets avdelning för grundlagsfrågor. Sedan skrev jag till Trafikverkets projektledare Riggert Anderson:

”Enligt Tryckfrihetsförordningens kap 2 är ett elektroniskt meddelande till myndighet inkommen handling när den kommer till handläggarens dator och den ska utan dröjsmål diarieföras. Handlingen är allmän även om den är adresserad till en viss person på myndigheten om den rör ett myndighetsärendet.

Lagen gäller all kommunikation till och från myndighet – allt från runstenar till DVD-skivor och filmer. Lagens krav är att allt ska vara diariefört och finnas sorterat i god ordning vid myndigheten. E-post från Trafikverket till Katri Lisitzin och från Katri Lisitzin till Trafikverket ska

alltså diarieföras och finnas i ordnad form.”

Riggert Anderson svarade att det inte fanns någon sådan kommunikation mellan Katri Lisitzin och Trafikverket. Hela frågan sköts av ett konsultbolag och att Katri Lisitzin är underkonsult till detta bolag. Det skulle innebära att Trafikverket har överlåtit en del av sin myndighetsutövning till ett fristående bolag, vilket är olagligt och påminner om hur

den dåvarande ministern, KD:s Mats Odell, skötte upphandlingen av Arlandabanan.

Den skedde genom ett nybildat aktiebolag med lokaler i våningen

under Odells departement. Upphandlingen kunde därför göras enligt aktiebolagslagens bestämmelser och skötas utan allmänhetens insyn.

Men även myndigheternas epostloggar är offentlig handling. Det är exempelvis vanligt att journalister begär utdrag från regeringskansliets epostlogg. Jag har därför begärt och fått utdrag från Trafikverkets epostlogg om Riggert Andersons mailtrafik under

maj, juni och juli. Den omfattar 56 tätskrivna sidor. Här finns mycket som kan vara intressant för oss, t.ex mail till och från Riksantikvarieämbetets generaldirektör, Inger Lilliequist, och hennes närmaste medarbetare, Knut Weibull. Mailen gäller svaret på UNESCO och ICOMOS protester mot Förbifartens konsekvenser för världsarvet Drottningholm. Riggert Anderson föreslår Riksantikvarieämbetet ett svar på de kritiska skrivel-

serna från UNESCO.

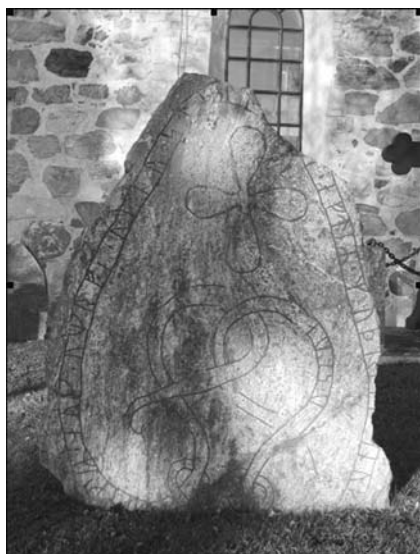
Riksantikvarieämbetets uppdrag är att göra självständiga bedömningar enligt svensk lag och UNESCO:s mall för bedömning

av kränkningar av världsarv. Att Trafikverket föreslår Riksantikvarieämbetet ett svar måste vara fel. Det påminner mig om talesättet att låta vargen vakta fåren. Jag har därför beställt kopior av såväl relevanta mail som Riksantikvarieämbetets svar till UNESCO.

Spännande fortsättning följer i nästa nummer.

Bertil Ottoson

”även myndigheternas epostloggar är offentlig handling”

U 46 vid Lovö kyrka

U 47 vid Lovö kyrka

Runstenarna på Lovön

Numera anses det att runorna skapades bland germanska soldater i romersk tjänst omkring 100 år e.Kr. Det skedde med det latinska alfabetets stora bokstäver (majusklerna) som mönster. Det viktiga var att använda majusklernas former och att anpassa dem för skrift i trä. Ljudvärdena gavs ganska fritt till de olika runtecknen. Det viktiga var att det i stort sett fanns en runa för varje ljudvärde, totalt 24 runor (den äldre runraden).

Man ristade främst på trä och metall. Bland germanerna spreds kun-

skapen om runorna åt olika håll, bland annat till Jylland i nuvarande Danmark. Här skapades omkring år 800 ett nytt runalfabet med endast 16 runor (den yngre runraden), som fortfarande skulle täcka in ett 25-tal ljudvärden. De användes främst på trä men också på sten. Seden att hugga runor i sten blomstrade under några decennier på 1000-talet.

Före kristendomens intåg begravde man sina döda på ättebacken (gravfältet) hemma vid byn. På 1000-talet kom kyrkan och krävde att alla döda skulle begravas borta vid kyrkan.

U 48 vid Lovö kyrka

U 49 vid Lovö kyrka

Man reste då en minnessten (runsten) vid ättebacken. Därför är så många runstenar knutna till gravfält. Så småningom började man resa minnesstenen över graven på kyrkogården. Därmed är vi framme vid vår tids gravstenar. Kanske flyttades också ibland runstenar från ättebacken till kyrkogården.

U 52 Edeby

Ristningen (slutet 1000-talet) är gjord på en berghäll på Hednakullen, 600 meter söder om Edeby gård. Den upptäcktes på 1700-talet. Här finns ett gravfält och en vikingahamn strax söder härom. Inskriften betyder:

'Åfrid lät (hugga hällen) efter Svart-hövde och efter Igulfast, söner sina, och efter Åsgöt.'

Troligen var Åsgöt make till Åfrid. Deras söner var Svarthövde och Igulfast. – Längst ned på ristningen ses ett iriskt koppel, som håller ihop Midgårdsormens kropp. Samme ristare har risat U 40 vid Eneby i Skå socken.

U 51 Drottningholm

Stenen är numera försvunnen, men fanns kvar vid mitten av 1800-talet. Den stod då nära ett gravfält vid Drottningholms ladugård. Sedan användes stenen som bro och sprängdes därefter sönder. Enligt gamla

U 52 Edebyhällen

avbildningar fanns det två djurbilder på stenen. Inskriften (slutet 1000-talet) betydde:

’Igelbjörn och Vibjörn och Hugbjörn reste stenen efter Gubbe, fader sin aktad.’

Gubbe är en kortform av Gudbjörn. Alla fyra personernas namn slutade alltså på -björn (variation). Det sista ordet på stenen är onisan ’aktad’.

U 48 Kyrkan

Granit. Stenen låg inmurad i kyrkans grundmur men togs loss 1932 och restes vid kyrkogårdens sydöstra hörn. Den står nu vid kyrkan. Vid kyrkan fanns förr ett gravfält.

Inskriften (mitten 1000-talet) bety-

der:

’Illhuga lät resa sten efter Tingfast, son sin ... (H)ol(m)fast efter broder s(in).’

Illhuga var alltså far till Tingfast och Holmfast. bådas namn slutar på -fast (variation). (H)ol(m)fast skulle också kunna tolkas Ulvfast eller (Ig)ulfast.

U 47 Kyrkan

Granit. Stenen låg inmurad i kyrkans grund men togs loss på 1860-talet och restes vid Drottningholm (nära lövteatrarna). Den står nu vid kyrkan. Inskriften (slutet 1000-talet) betyder:

’Torgils och Signjut de reste sten efter Vig, fader sin.’

U 46 Kyrkan

Gnejs. Ristningen är hårt nött. Längst ner ses ett iriskt koppel, som håller ihop Midgårdsormens kropp. Inskriften (mitten 1000-talet) betyder:

’Holmger och Ormfa(st) reste sten (denna) efter moder ...’. (slutet oläsligt.)

U 49–50 Kyrkan

Röd sandsten. Stenarna hör samman och bildade ett monument (’märke’). Båda har ringkors. De är osäkert huggna. Runstenarna ansågs sekunda och lades som hörnstenar under kyrktornet (omkring 1180). De står nu vid kyrkans torn. Inskriften (omkring 1100) betyder: [U 49] ’Holmsten och

Den yngre runraden

ƒ	u	þ	q	r	k	h	n	i	a	s	t	b	m	l	ʀ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

’Holmsten och Kättilfast lade å(t) [U 50] Johan Streten (=den stridbare) (minnes)märke och Ragnvor efter make [U 49] sin.’

Johan Streten och Ragnvor var gifta med varandra. Holmsten och Kättilfast var troligen bröder till Johan.

Ett enastående tusenårigt kulturarv finns på Lovön. Runristningarna är endast ett exempel på detta. Det är mycket viktigt att det får förbli orört.

Per-Axel Wiktorsson

TACK!

Lovö Hembygdsförening tackar!

Under hösten har hembygdsföreningen fått emotta 25.000 kronor från Bo I:son Bäckström till minnet av fadern Ivar Bäckström och dennes broder Carl Cecil Bäckström.

De båda bröderna hade redan under 1910 - 20-talet god kontakt med Lovön, Carl Cecil arrenderade Norrby gård från 1912 och Ivar arrenderade hemanet Prästviken från 1929. Carl Cecil och hans maka gick bort på 1950-talet och arrendet övertogs av familjen Pettersson, senare av sonen Bengt Öman. På Prästviken bor sommartid fortfarande barn och barnbarn till familjen Ivar Bäckström. Samtliga är medlemmar i Lovö hembygdsförening.

Styrelsen tackar Bo för gåvan och gläds åt att kunna gå vidare med reparationer, nu av Smedjan.

På väg mot Drottningholm

Jag är på väg mot Drottningholm – detta trots att jag sitter i forskarsalen på Kungl. biblioteket. På mitt bord ligger nämligen en trave böcker som

beskriver vägen mot Drottningholm – ända från 1700-talet till nutid. Mälaröarna har jämt lockat mig till upptäcktsresor både med båt och bil och

givetvis till fots. Och nu är jag alltså på upptäcktsfärd i litteraturen.

Vad är då tanken med min litterära resa? Jag vill dokumentera vad som skrivits om Mälarens öar. Därför förtecknar jag både böcker och artiklar med önskan att söka bevara det för-

gångna och att väcka intresse för det som nu finns.

Nyligen gav jag ut en förteckning över litteraturen om Färingsö, detta tack vare bidrag från Stiftelsen Konung Gustaf VI Adolfs fond för svensk kultur. Mitt arbete finns i

Ekerö bibliotek och hos Färingsö hembygdsförening men även på andra håll.

Nu har jag fortsatt inventeringen, denna gång gäller det vad som skrivits om fyra målaröar med hemort i Lovö socken och församling: Kärso, Björnholmen, Fågelön och Kungshatt. Detta med förhoppningen att kungafonden ska stödja även detta projekt.

En stor del av denna litteratur har helt naturligt anknytning till Drottningholm – över Kärso går sedan 1700-talet vägen mot Drottningholm. Det var Gustav III som tog initiativ till de broar som förbinder Kärso med Brommalandet och med Lovö, numera Nockebybron och Drottningholmsbron.

I Härje Bäärmans bok ”Lovö vår hembygd” skriver Per Borgström om de stora brobyggena vid Nockeby och Drottningholm och konstaterar att förbindelsen mellan Lovö och Brommalandet tycks ha varit konungens angelägenhet, den sköttes tydligt från Drottningholms slott. Och genom Bengt Olof Wennerberg får vi i Bromma hembygdsförenings årskrift 1989 uppleva den kungliga invigningskortegen på Drottningholms bron 1787.

Ytterligare en mängd titlar i min förteckning rör vägen över Kärso mot Drottningholm. Men här finns även titlar med skönlitterär anknyt-

ning som lockar läsaren att för en stund dröja sig kvar på Kärso. Brostugan blir en rastplats för resenärer mot Drottningholm men även ett centrum för kontakter. Om detta vittnar bl.a. Hjalmar Söderberg i romanen Martin Bircks ungdom. På ett annorlunda vis även Bellman med sitt ”Divertissement Kärso Werdshus” som uppfördes den 19 augusti 1787.

En annan förbindelselänk mellan Kärso och Drottningholm är floran. Under 1890-talet bodde häradshövding Bengt Lagerwall på Malmen vid Drottningholm. Han planterade en rad sällsynta växter på Kärso. Om detta rapporterar Per-Erik Holmberg i Svensk botanisk tidskrift 1975.

Naturupplevelser bjuder även Folke Thörn på. Hans artiklar ”I skog och mark” som publicerades i Stockholms-Tidningen under 1930-talet blev mycket uppskattade och kom så småningom även ut i bokform. Med hans entusiastiska vandringstips kan man fortfarande vägledas både på Kärso och Lovö. Men hans klagomål över hur campinglivet tär på Kärso's natur tillhör dessbättre det förgångna.

Jag vill även nämna någon av alla de titlar som tar upp ”Förfart Stockholm”, ett trafikprojekt som i högsta grad berör målaröarna. ”Rapport om en önskad motorled” är ett av Bertil Ottosons många debattinlägg.

Låt mig sluta min exempelsamling med ytterligare två exempel. Det handlar alltså fortfarande om de öar vars litteratur jag inmutat på min väg mot Drottningholm. Jag lämnar landsvägen för sjövägen. Claes Lindahls verk ”Segla Mälaren” (2011) är en kärleksförklaring till Mälaren som gör mig stum av beundran. Och den omfamnar givetvis även Kärso.

Fredmans epistlar av Bellman bär jag med mig under min inventering av litteraturen. Nr 48 rör Mälaren och solen glimmar blank och trind. Jag vet att seglatsen går utmed Kärso trots

att ön inte nämns vid namn. När man under färden möter en skuta med resenärer i motsatt färdriktning vill man genast veta varifrån dessa kommer.

*Moritz stöt åt dem i lurn,
Som på skutan fara.
Olle du hvad kostar Tjern?
Lyssna hvad de svara.
Hör hvar är ni hemma ni?
If från Lofön komma vi
Med Grönsaker, Silleri,
Mjölke och Äplen klara.*

Olle Wingborg

Logen på prästgården från 1766.

Våra fem byggnader

Sedan länge har hembygdsföreningen ansvar för fem byggnader – Logen och Grindstugan på prästgården samt Bagarstugan, Smedjan och Magasinet på Hogsta.

De är en viktig del av Lovöns kulturarv och talar till oss om hur Lovön och världsarvet Drottningholm har fungerat sedan 1500-talets mitt. Då användes all Lovöns mark för försörjningen av slottet och dess olika funktioner. Den typ av markanvändning som då krävdes kan fortfarande avläsas i landskapet.

Logen och Grindstugan ägs av hembygdsföreningen liksom Bagar -

stugan. Smedjan och Magasinet ägs av Statens Fastighetsverk och arrenderas av oss. Arrendet är lågt med villkoret att vi ska sköta byggnadernas underhåll. Visserligen är Lovö Hembygdsförening Sveriges största hembygdsförening sett till befolkningsunderlaget, men ekonomiskt är vi en liten förening. Våra resurser räcker inte för underhållet av de fem husen. Vi ska koncentrera oss

Smedjan repareras våren 2012

på våra tre byggnader på Hogsta. Styrelsen har därför beslutat att försöka överlåta nyttjanderätten av Logen och Grindstugan till någon annan mot att denne sköter underhållet. Vi har haft preliminära diskussioner med Elin Rydström och den familj som nu hyr prästgårdens huvudbyggnad.

År 2012 har styrelsen utsett till Hogstas år, men redan i år är Bagarstugans yttre renovering klar. I vår är det Smedjans tur. Vi hoppas på fler gåvor och bidrag från Kungafonden för såväl Smedjan som Magasinet. Alla väggar ska målas med falurött enligt gammalt recept. Det gör vi själva. Fastighetsverket har lovat att stå för materialkostnaderna och byggnadsarbetet utförs av firman Idog, Ola och Micke Stålhammar, helt i en-

lighet med rapporten från en byggnadsantikvarisk inspektion av Stockholms Länsmuseum.

En arbetsgrupp med Anders Florgård, Kylli Johannisson, Sture Frykfors, Bertil Ottoson och vår museiintendent Anna-Karin Hermodsson ska planera både det yttre underhållet och hur våra samlingar ska visas för allmänheten.

Bertil Ottoson

**Vi tar tacksamt emot bidrag för byggnadernas underhåll:
(PG 8812 – 0). Skriv att bidraget gäller byggnaderna.**

Oxenstiernsgatan, 1965

TV-eken 24/10-2011, senast för sju år sen klassad som Stockholms symbolträd.

Mina äldsta vänner ekarna

Här ovan är en bild på den nu berömda TV-eken. Den tog jag 1965. Jag gick då på Konstfackskolan på Valhallavägen.

Mitt i gatan växte eken storslaget och vackert. En stilla balansakt med enorma muskler. Den stod först i utkanten av Garnisonsskaserterna på Ladugårdsgärdet. Trädet hörde till Djurgårdsförvaltningen, men hamnade mitt i Oxenstiernsgatan i den nya stadsdelen. Jag har fått veta att stadsträdgårdsmästaren Holger Blom var engagerad i den första räddnings-

aktionen på 50-talet när vägen skulle dras. Han räddade eken. Trädet är en symbol för Stockholm. Eken finns med på många bilder som en av stans sevärdheter.

Eken hotades nu av planerna på att bredda vägen med en extra fil, på samma sätt som den planerade breddningen av Ekerövägen hotar Drottningholmsparken. Trafikkontoret ville med omedelbar verkan fälla trädet. Svampangrepp och rotröta sa deras expert. Rättsröta och expertvälde sa ekvännerna. Dödsdomen skulle verk-

Dragoneken, oktober 2011

den 24 oktober, men ekvännernas uppslutning sköt upp fällningen en månad.

Den fälldes ändå natten den 24-25 november.

På Dragonvägen i Drottningholm står en annan ståtlig ek. Som skolbarn lekte vi och klättrade i eken. Det gick att gömma sig i trädet om man klättrade upp och sedan ner i det. För 40 eller 50 år sedan föll en tung gren av. Därefter beskars eken. Kvar står nu

en jätte med nya friska grenar på sina ganska korta armar. I gamla tider beskars vårdträd för att få lättare och tätare krona och även mer ekollon till svinen. Med samma behandling skulle TV-eken också kunna föryngas. Båda ekarna är goda exempel på friska sju- eller åttahundraåringar, levande äreminnen som vi behöver för att förstå livet själv.

Cilla Ericson

Varg på Lovö!

Stora linnedukar, bemålade med hiskeliga figurer, användes för att skrämma vargen ner i varggropen. Till vårt 60-års jubileum säljer vi en T-shirt med motiv från en sådan duk.

Under 1500 och 1600-talet var varg ganska vanlig i Mälardalen. Vargen var skrämmande, man var helt klar över att den gav sig på människor och man gjorde allt för att jaga den. Det blev vanligt att man tillverkade nät av kraftiga rep som spändes upp i ett skogsområde där man grävt en riktigt djup grop. I botten på gropen slog man mer spetsade störrar som vargen skulle fastna på.

För att jaga in vargarna mot gropen tillverkades stora linnedukar som bemålades med hiskeliga figurer, allt för att skrämma vargen. Många karska gubbar och pojkar gick i rad in i skogen, väsnades och viftade med dukarna. De drev vargarna mot näten som ledde mot gropen där man kunde ta livet av dem.

Hur vet vi detta? Jo, både nät och dukar fanns i gömmorna på Drottningholm och på Djurgårdsförvaltnings stall på Rosendal. I Magasinet på Hogsta kan du titta på både nät och några dukar.

Till vårt 60-års jubileum såg Ulrika Wesslau och Stina Odlinder Haubo till att ett motiv hamnade på en T-shirt. Den är av mycket god kvalitet och kan köpas från hembygdsföreningen för 160:-/st. Ingen avgift för postförskott eller transport. I gengäld betalar du i förskott till vårt PG-konto 8812-0 och skriver namn och adress tydligt på blanketten.

T-shirten finns i Dammodell i storlekarna S, M och L samt i Herrmodell i storlekarna M, L och XL.

Kylli Johannisson

Julklappstips

EKERÖHISTORIER

Författare Jan Malmstedt

Kulturhistoriska bokförlaget

Genast som du öppnar boken, så finner du intressanta kapitel som t.ex. ”Från bondgrop till storindustri” och ”Den okända stenhuggarbyn”. Det här är spännande samhällshistoria som Jan Malmstedt berättar efter att ha letat i gamla skrifter och intervjuat folk som fortfarande kan berätta hur det var förr i tiden. Ekerö hade nämligen en alldeles egen stembrotthistoria, inte alldeles olik den stenindustri som fanns på Färingsö.

Men här finns mycket mer att fördjupa sig i. ”Fakta och fantasi kring Fantans hög” och ”Stugbyn av tältduk och masonit”

Ja, detta och mycket mer till om folk och liv i gångna år på Ekerö har Jan tecknat ner och försett med fotografier som kommit i dagen när han talat med folk runt om på ön, där han själv är sommarboende sedan många år och medlem av Ekerö-Munsö Hembygdsförening.

Boken kan du köpa i Pressbyrån i Drottningholm eller på Ekerö bibliotek till en kostnad av 245 kronor (rabatterat pris).

Kylli Johannisson

SEGLA MÅLAREN

Författare Claes Lindahl

kan beställas på www.seglamalaren.se

Uppge medlemskap i Lovö hembygdsförening så betalar du 250 kr i stället för ordinarie pris 320 kr inkl. frakt.

Eleonora-Posten

ISSN 1651-6508

utges av Lovö Hembygdsförening

Redaktör: Bertil Ottoson

Lovö Hembygdsförening

Box 31

17802 Drottningholm

info@lovohembygd.com

www.lovohembygd.com

Plusgiro 8812-0

Det händer i vår

Årsstämma 23 februari: 19.00 i Klockargården. Efter förhandlingarna berättar Ylva Othzén, Stockholms länsstyrelse om den historiska markanvändningen på Lovö.

Trädgårdshistoria 21 mars: Ängby slott 18.00. Vi välkomnar trädgårdsmästare André Strömqvist, känd från Allt om Trädgård. Han berättar om renässansens och barockens trädgårdsideal med en djupdykning i Drottningholms trädgårdshistoria. Kaffe/te, smörgås och toscakaka 50 kr. I samarbete med Västerorts trädgårdssällskap. Välkomna!

Rhododendron som hobby 10 april: Klockargården 18.00. Svante Höge berättar om ett år i en rhododendronträdgård med fantastiska bilder. Du får veta allt från naturlig växtplats till nya hybrider, sjukdomar och trender. Småplantor kommer att säljas och tips ges om inköpsställen, trädgårdar mm. I samarbete med Västerorts trädgårdssällskap. Kaffe och smörgås 30 kr. Välkomna!

Ekebyhovsdag 15 april: Ekebyhovs slott 14.00 Föredrag av Michael Olausson, Stockholms länsstyrelse: "Om fornborgar".

21 april: Röjning på Fornstigen.

Valborgsmässofirande i Drottninghomsparken 30 april

En lördag i maj: Vandring på Söderby gravfält med arkeologen Bo Petré.

En annan lördag i maj: Vandring på Drottningholmsmalmen med Karin Wahlberg Liljeström.

Under maj: Rörbydagarna för Ekerö grundskolors alla andraklassare.

9 juni: Försommarutflykt.